

საქმე N-----

საქმე №-----

(№0-----)

თბილისის საქალაქო სასამართლო

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

შესავალი ნაწილი

20 დეკემბერი, 2-18 წელი
თბილისი

ქ.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის

მოსამართლე - **იზა კელენჯერიძე**
სხდომის მდივანი - **თეა ვარდოშვილი**

ბრალდების მხარე:

პროკურორები - გ----- მ-----ა, ზ----- ქ-----ა, ლ-----ი, გ----- შ-----
-ი, ნ----- ა-----ი, ა----- გ-----ი, დ----- ნ-----ე, ვ----- ს-----ე, ი----- მ-----
-----ი, ლ----- ფ-----ე,

სტაჟიორ-პროკურორი - ზ----- ყ-----ი;

დაზარალებულის წარმომადგენლები - ნ----- ტ-----ი, ბ----- ნ-----ე;

დაცვის მხარე:

1. **განსასჯელი** - მ----- ვ-----ის ასული ლ-----ე, დაბადებული 1-----
ა-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0-----, ნასამართლობის არმქონე,
დაოჯახებული, მცხოვრები: ქ.თბილისი, ვ-----
-----ში;

ადვოკატი - ზ----- ა-----ე;

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე
მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი
(თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი

დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით);

2. განსასჯელი - ა----- ვ-----ის ძე ტ-----ე, დაბადებული 1----- ო-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0-----, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული: თბილისი, გ-----
-----ში, ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ. თბილისი, დ-----
-----ში;

ადვოკატები - კ----- ხ-----, ო----- ხ-----ე, ნ----- კ-----ი, გ----- ო-----;

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით);

3. განსასჯელი - ლ-----ს ასული დ-----ი, დაბადებული 1-----
-- მ-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0----- ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, მცხოვრები: ქ. დ-----ში;

ადვოკატები - რ-----ა, ნ----- ი-----ე;

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით);

4. განსასჯელი - ა----- თ-----ის ძე ა-----ე, დაბადებული 1----- ს-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0-----, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, მცხოვრები: ქ.თბილისი, ლ-----ში.

ადვოკატები - რ-----ა, ნ----- თ-----;

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით);

5. განსასჯელი - ლ--- დ-----ს ასული ხ-----ი, დაბადებული 1-----
ი-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 4-----, ნასამართლობის არმქონე,

განქორწინებული, მცხოვრები: ქ.თბილისი, ვ-----
ში;

ადვოკატები - ი---- ნ-----ი, მ----- გ-----, ნ---- ტ-----, ს----- ჯ-----ე;

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით);

6. განსასჯელი - ე----- ს-----ის ძე ი-----ე, დაბადებული 1----- ნ-----ი, საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0-----, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, მცხოვრები: ქ.თბილისი, ნ-----
----- ში;

ადვოკატები - მ----- ჩ-----ი, ო----- ბ-----ი, ს----- ფ-----;

კვალიფიკაცია: თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით;

7. განსასჯელი - თ----- ლ-----ი, დაბადებული 1-----
- ი-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 0----- ნასამართლობის არმქონე, ქვრივი, მცხოვრები: ქ.თბილისი, დ-----
ში;

ადვოკატი - რ----- ბ-----ე;

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით);

8. განსასჯელი - ა----- ყ-----ის ძე დ-----ი, დაბადებული 1-----
--- ა-----ს, საქართველოს მოქალაქე, პ/ნ 2-----, დაოჯახებული, რეგისტრირებული: კ----ს რ-----ი მ-----ი; ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ. თბილისი, ო-----ში;

ადვოკატები - ნ---- მ-----ი, რ-----ა, ც-----ი, რ-----ა;

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტითა და მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით (თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით);

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2--- წლის დასაწყისში, **მ----- ლ-----ემ**, ზ--- დ-----ემ და თ-----მა განიზრახეს დ-----ში, გ-----ნის ს-----აზე მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 1000 მ² მ-----ზე, ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, თ-----მა, გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში მოიპოვა 1-----ით დათარიღებული მ-----ის მიღება-ჩაბარების ყალბი №----- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რ-----ს მეთაურის 1-----ითა და „ს-----ის“ ს-----ის №--- დადგენილების საფუძველზე, **მ----- ლ-----ეს**, წ---ის ს-----ის ტერიტორიაზე გამოეყო 1000 მ² მ-----ი. 2--- წლის 5 თებერვალს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, **მ----- ლ-----ის სახელზე**, ს-----ში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა დ-----ში, გ-----ნის ს-----ში მდებარე 1000 მ² მ-----ი. მოგვიანებით, **მ----- ლ-----ის** და ზ--- დ-----ის მიერ მითითებული მ-----ი გასხვისებულ იქნა.

1.2. 2--- წლის დასაწყისში, **ა----- ტ-----ემ** და ლ--- მ-----მა განიზრახეს ბ---ს ს-----ის ტერიტორიაზე მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 1000 მ² მ-----ზე, ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, ლ--- მ-----მა, გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში მოიპოვა 1-----ით დათარიღებული მ-----ის მიღება-ჩაბარების ყალბი №--- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რ-----ს მეთაურის 1-----ითა და „ს-----ის“ ს-----ის №--- დადგენილების საფუძველზე, **ა----- ტ-----ეს** ბ---ს ს-----ის ტერიტორიაზე გამოეყო 1000 მ² მ-----ი. 2-----ს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის

საფუძველზე, ა----- ტ----- სახელზე, ს-----
-----ში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბ----ს ს-----
-----ში მდებარე 1000 მ² მ-----ი. 2009 წლის 27 ნ-----ს, მითითებული მ-----
-----ი დაიტვირთა იპოთეკით, ხოლო 2-----ს - გასხვისებულ იქნა.

1.3. 2--- წლის დასაწყისში, ლ-----მა და გ-----ო-----მა განიზრახეს ბ----ს ს-----ის ტერიტორიაზე მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 1000 მ² მ-----ზე, ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, გ-----ო-----მა, გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, მოიპოვა 1-----ით დათარიღებული მ-----ის მიღება-ჩაბარების ყალბი №--- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რ-----ს მეთაურის 1-----ითა და „ს-----ის“ ს-----ის №--- დადგენილების საფუძველზე, ლ-----ს, ბ----ს ს-----ის ტერიტორიაზე გამოეყო 1000 მ² მ-----ი. 2--- წლის 05 თებერვალს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, ლ-----ის სახელზე, ს-----ში საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბ----ს ს-----ში მდებარე 1000 მ² მ-----ი. 2-----ს მითითებული მ-----ი გასხვისებულ იქნა.

1.4. 2--- წლის გაზაფხულზე, ა----- ა-----ემ და გ-----მა განიზრახეს ბ----ს ს-----ის ტერიტორიაზე მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 500 მ² მ-----ზე, ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, გ-----მა, გამოძიებით დაუდგენელ დროს, ი-----შ-----სგან შეიძინა 1-----ით დათარიღებული მ-----ის მიღება-ჩაბარების ყალბი №--- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რ-----ს მეთაურის 1-----ითა და „ს-----ის“ ს-----ის N--- დადგენილების საფუძველზე, ა-----ე ა-----ეს, ბ----ს ს-----ის ტერიტორიაზე გამოეყო 500 მ² მ-----ი. 2--- წლის 06 მ-----ს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, ა----- ა----- სახელზე, ს-----ში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბ----ს ს-----ში მდებარე 500 მ² მ-----ი. 2-10 წლის 20 ა-----ს, მითითებული მ-----ი იპოთეკით დაიტვირთა, ხოლო 2-10 წლის 22 ს-----ს - გასხვისებულ იქნა.

1.5. 2--- წლის ა-----ში, ლ-----ხ-----მა და გ-----მა განიზრახეს წ-----ის ს-----ის ტერიტორიაზე მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში

არსებული 1000 მ² მ-----ზე ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, გ-----მა, გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში, მოიპოვა 1-----ით დათარიღებული მ-----ის მიღება - ჩაბარების ყალბი №--- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რ-----ს მეთაურის 1-----ითა და „ს-----ის“ ს-----ის №--- დადგენილების საფუძველზე, ლ--- ხ-----ს, ბ---ს ს-----ის ტერიტორიაზე გამოეყო 1000 მ² მ-----ი. 2-----ს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, ლ--- ხ-----ის სახელზე, ს-----ში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბ---ს ს-----ში მდებარე 1000 მ² მ-----ი. 2--- წლის 21 ნ-----ს მითითებული მ-----ი გასხვისებულ იქნა.

1.6. 2--- წლის შემოდგომაზე, ე----- ი-----ემ და ე----- პ-----მა განიზრახეს ბ---ს ს-----ის ტერიტორიაზე მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 600 მ² მ-----ზე ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, ე----- პ-----მა, გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში მოიპოვა 1-----ით დათარიღებული მ-----ის მიღება-ჩაბარების ყალბი №--- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რ-----ს მეთაურის 1-----ითა და „ს-----ის“ ს-----ის №--- დადგენილების საფუძველზე, ე----- ი-----ეს, ბ---ს ს-----ის ტერიტორიაზე გამოეყო 600 მ² მ-----ი. 2--- წლის 15 ო-----ს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, ე----- ი-----ის სახელზე, ს-----ში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბ---ს ს-----ში მდებარე 600 მ² მ-----ი. 2--- წლის 24 ა-----ს მითითებული მ-----ი გასხვისებულ იქნა.

1.7. 2--- წლის შემოდგომაზე, თ----- ბ-----მა და ვ----- ა-----მა განიზრახეს ბაგებში მდებარე სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 1000 მ² მ-----ზე ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, ვ----- ა-----მა გამოძიებით დაუდგენელ დროსა და ვითარებაში მოიპოვა 1-----ით დათარიღებული მ-----ის მიღება-ჩაბარების ყალბი №--- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რ-----ს მეთაურის 1-----ითა და „ს-----ის“ ს-----ის №--- დადგენილების საფუძველზე, თ----- ბ-----ს, ბ---ს ს-----ის ტერიტორიაზე გამოეყო 1000 მ² მ-----ი. 2---

- წლის 02 ო-----ს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, თ----- ბ-----ის სახელზე, ს-----
-----ში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბ----ს ს-----ში მდებარე 1000 მ² მ-----ი.

1.8. 2-----ში, ა----- დ-----მა განიზრახა დ-----ში მდებარე, სახელმწიფოს საკუთრებაში არსებული 1000 მ² მ-----ზე ყალბი დოკუმენტების საფუძველზე, თაღლითურად, ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. განზრახვის აღსასრულებლად, ა----- დ-----მა, 2--- წელს, გამოძიებით დაუდგენელ ვინმე „დ-----“-საგან შეიძინა 1-----
-----ით დათარიღებული მ-----ის მიღება-ჩაბარების ყალბი №--- აქტი, რომელშიც მითითებული იყო, თითქოსდა საქართველოს რ-----
---ს მეთაურის 1-----ითა და „ს-----ის“ ს-----ის №--- დადგენილების საფუძველზე, ა----- დ-----ს ბ----ს ს-----ის ტერიტორიაზე გამოეყო 1000 მ² მ-----ი. 2--- წლის 04 ა-----ს, ზემოთ მითითებული ყალბი აქტისა და სხვა დოკუმენტაციის საფუძველზე, ა----- დ-----ის სახელზე, ს-----
-----ში, საკუთრების უფლებით აღირიცხა ბ----ს ს-----ში მდებარე 1000 მ² მ-----ი, რომელიც ა----- დ-----ის მიერ მოგვიანებით გასხვისებულ იქნა.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით (განსასჯელი მ-----ლ-----ე)

2.1. განსასჯელმა მ----- ლ-----ემ წარდგენილ ბრალდებაში თავი დამნაშავედ ცნო და განაცხადა, რომ იგი ს-----ში საკუთარი ბინის საკითხის მოგვარებისთვის იმყოფებოდა, რა დროსაც გაიცნო თ-----ი, რომელმაც უთხრა, რომ იყიდებოდა დ-----ში მიწა. მ----- ლ-----ემ მ-----ი შეიძინა გაყალბებული მიღება-ჩაბარების აქტით. განსასჯელმა განაცხადა, რომ იგი აღიარებს ჩადენილ ქმედებას, ვინაიდან ყალბი მიღება-ჩაბარების აქტი წარადგინა ს-----ში.

2.2. სასამართლო სხდომაზე დაიკითხა მოწმე ი----- ზ-----, რომელიც 19--
----- წლამდე იყო „ს-----ის“ მმართველი. მან განაცხადა, რომ მ----- ლ-----ის სახელზე გაცემულ, 1-----ით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №----- აქტზე არსებული ხელმოწერა არ არის მის მიერ შესრულებული, ისევე როგორც „ს-----ის“ ბუშაკების დანარჩენი ხელმოწერებიც მათ არ ეკუთვნით. ი----- ზ-----ს განმ-----ებით, აქტში მითითებულ ე-----ის წარმომადგენელს - თ-----

-----ს, დ-----ში მდებარე მ-----ებთან საერთოდ არ ჰქონდა კავშირი; ამასთან, შემსრულებლად მითითებულია თავად ი----- შ-----, რაც იმის გათვალისწინებით, რომ იგი იყო აღნიშნული ორგანიზაციის ხელმძღვანელი და დაქვემდებარებაში ჰყავდა ორმოცდაათამდე თანამშრომელი, არის აბსოლუტურად გამორიცხული. ყოველივე აღნიშნულით დასტურდება ის ფაქტი, რომ მიღება - ჩაბარების აქტი არ არის ნამდვილი.

2.3. მოწმე ი----- შ-----ს ჩვენებაში გაცხადებული ფაქტობრივი გარემოება - ხსენებული მიღება-ჩაბარების აქტის სიყალბის თაობაზე, დასტურდება მოწმეების - **რ----- ე-----ისა და გ----- თ-----** დაკითხვის ოქმებით, რომლებიც გამოქვეყნდა სასამართლო სხდომაზე კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით.

2.4. ს-----ოში წარდგენილი 2-----ის განცხადებით, **მ----- ლ-----ე** ითხოვს, წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია რეფორმით მიღებულ ს-----ზე, მდებარე: ს-----ი (ზონა: თბილისი, ს-----) და გაიცეს ამონაწერი ს-----იდან. განცხადებას თან ერთვის მ-----ის მიღება-ჩაბარების აქტი №-----, დათარიღებული 1-----ით, რომლის თანახმად, **მ----- ლ-----ეს** გადაეცა 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ი ს-----ოს ტერიტორიაზე, საქართველოს რ----- წლის №-- ბრძანებულების და „ს-----ის“ ს-----ის №-- დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ-----ის, გ-----ს, თავად **მ-----ის** და „ს-----ის“ მმართველის - ი-----ს ხელმოწერებით. აქტში ასევე მოხსენიებულია ვინმე თ-----ი - ე-----ი ქარხნის წარმომადგენელი. განცხადებას ასევე ერთვის **მ----- ლ-----ის** პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი.

2.5. საკუთრების უფლების რეგისტრაციის დოკუმენტის თანახმად, **მ----- ლ-----ის** საკუთრებაში დარეგისტრირებული ქონების საკადასტრო კოდია №0-----

2.6. 2-----ის სასაქონლო ექსპერტიზის №0----- დასკვნის თანახმად, ქ. თბილისში, გ-----ანში, ს-----აზე მდებარე ს-----ო დანიშნულების მ-----ის (საკადასტრო კოდი: 0-----) 1 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება, 2-----ის თვის მდგომარეობით, საორიენტაციოდ შეადგენდა 12 ლარს; შესაბამისად, 1000 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 12 000 ლარს.

თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით (განსასჯელი ა-----

- ტ-----ე)

2.7. განსასჯელმა ა----- ტ-----ემ წარდგენილ ბრალდებაში თავი დამნაშავედ არ ცნო და მოწმის სახით დაკითხვისას განაცხადა, რომ გამოძიების დაწყებამდე მას არ ჰქონდა ინფორმაცია სადავო მ-----ის თაობაზე; მას არც განცხადება წარუდგენია მ-----ის დარეგისტრირების თაობაზე და შესაბამისად არც მასზე მოუწერია ხელი.

2.8. მოწმე ი----- შ-----ს მიერ სასამართლო სხდომაზე მიცემული ჩვენებითა და მოწმეების - რ----- ე-----ისა და გ----- თ----- დაკითხვის ოქმებით დგინდება, რომ ა----- ტ----- სახელზე გაცემულ, 1-----ით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №---- აქტზე შესრულებული ხელმოწერა მათ არ ეკუთვნით.

2.9. 2-----ის განცხადებით, ა----- ტ-----ე ითხოვს, წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე, მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია რეფორმით მიღებულ ს-----ზე, მდებარე: გ-----ანი, ბ-----ს ს-----ო (ზონა: გ-----ანი, სექტორი: ბ-----ს ს-----ო) და გაიცეს ამონაწერი ს-----იდან. განცხადებას თან ერთვის მ-----ის მიღება - ჩაბარების აქტი №----, დათარიღებული 1-----ით, რომლის თანახმად, ა----- ტ-----ეს გადაეცა 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ი №-- წ-----ის ს-----ო, ბ-----ს ტერიტორიაზე, საქართველოს რ-----ის წლის №-- ბრძანებულების და „ს-----ის“ ს-----ის №-- დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ-----ის, გ-----ს, თავად ა-----ის და „ს-----ის“ მმართველის ი-----ს ხელმოწერებით. განცხადებას ასევე ერთვის ა----- ტ----- პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი. განცხადების წარმდგენია ვ----- ე-----ი.

2.1-- 2-----ის ამონაწერით ს-----იდან დგინდება, რომ ქ. თბილისი, გ-----ანი, ბ-----ს ს-----ოს ტერიტორია (ნ----- 4---) სა----- - მ-----ის, ს/კ 0-----, დაზუსტებული ფართობით 1000 კვ.მ. მესაკუთრეა ა----- ტ-----ე, 3/5 0-----, ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტია სწორედ ზემოხსენებული მიღება-ჩაბარების №---- აქტი, დათარიღებული 1-----ით.

2.11. 2-----ის სასაქონლო ექსპერტიზის №0----- დასკვნის თანახმად, ქ. თბილისში, გ-----ანში, ბ-----ს ს-----აზე მდებარე, ს----- დანიშნულების მ-----ის (საკადასტრო კოდი: №0-----) 1 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება, 2-----ის თვის მდგომარეობით, საორიენტაციოდ შეადგენდა 25 ლარს; შესაბამისად, 1000 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 25 000 ლარს.

თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით (განსასჯელი ლ-----ი)

2.12. განსასჯელმა ლ-----მა მოწმის სახით დაკითხვისას განაცხადა, რომ ოჯახის ნათესავი, გ-----ო-----ი, დილით მივიდა მასთან და სთხოვა პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა, რომელიც წაიღო თან და დაახლოებით ათი წუთის შემდეგ დაუბრუნა უკან; ამის შემდეგ რა მოხდა არაფერი არ იცის. შემდეგ ლ-----ს დაურეკეს პროკურატურიდან და უთხრეს, რომ იგი საგამოძიებო ორგანოში იყო დაბარებული წ-----ში მდებარე მ-----ის საკითხთან დაკავშირებით, რომელიც დღემდე არ იცის სად მდებარეობს. ლ-----მა პროკურატურაში შეიტყო, რომ მისმა ბიძამ გაუფორმა 1000 მ² მ-----ი; მისი განმ-----ებით, მას არც განცხადებით მიუმართავს ს-----თვის და არც მიწის გასხვისებასთან დაკავშირებით ფლობს რაიმე ინფორმაციას; ასევე არაფერი სმენია მიღება-ჩაბარების აქტის შესახებ და ყველაფერი გაიგო მხოლოდ პროკურატურაში დაბარების შემდეგ, 2-10 წელს.

2.13. მოწმე ი----- შ-----ს ჩვენების თანახმად, ლ-----ის სახელზე გაცემულ 1-----ით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №---- აქტზე არსებული ხელმოწერა არ არის შესრულებული მის მიერ, ისევე როგორც „ს-----ის“ მუშაკების დანარჩენი ხელმოწერებიც არ ეკუთვნით მათ. მოწმის განმ-----ებით, მიღება-ჩაბარების მოცემული აქტი შევსებულია მ-----ის ბლანკზე, რაც ცალსახად ადასტურებს დოკუმენტის სიყალბეს, რადგან წ-----ში არ იყო მ-----ის ამხანაგობა.

2.14. ასევე მოწმეების - რ----- ე-----ისა და გ-----თ----- დაკითხვის ოქმებით დგინდება, რომ ლ-----ის სახელზე გაცემულ 1-----ით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №---- აქტზე შესრულებული ხელმოწერა, მათ არ ეკუთვნით.

2.15. 2-----ის განცხადებით, ლ-----ი ითხოვს, წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საკუთრებად აღიარებული ს-----ზე, მდებარე: ბ-----ს ს-----ი (ნ----- №--) (ზონა: თბილისი, სექტორი: წ-----ი) და გაიცეს ამონაწერი ს-----იდან. განცხადებას თან ერთვის მ-----ის მიღება-ჩაბარების აქტი №----, დათარიღებული 1-----ით, რომლის თანახმად, ლ-----ს გადაეცა 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ი №-- ბ-----ს ს-----აზე, საქართველოს რ-----ის №-- ბრძანებულების და „ს-----ის“ ს-----ის №-- დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ-----ის, გ-----

-----ს, თავად **ლ-----ის** და „ს-----ის“ მმართველის ი-----
---ს ხელმოწერებით. განცხადებას ერთვის **ლ-----ის** პირადობის
დამადასტურებელი მოწმობის ასლი. განცხადების წარმდგენია გ-----
ქ.

2.16. 2-----ის ამონაწერით ს-----იდან დგინდება, რომ ქ.
თბილისი, ბ----ს ს-----ი (ნ----- №--) სა----- მ-----ის ს/კ 0-
-----, დაზუსტებული ფართობით 1000 კვ.მ. მესაკუთრეა **ლ-----**
---ი, 3/5 0-----, ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი
დოკუმენტია სწორედ ზემოხსენებული მიღება-ჩაბარების №--- აქტი,
დათარიღებული 1-----ით.

2.17. 2-----ს, თავად **ლ-----მა** მიმართა ს-----ის ე---
-----ს ხსენებულ მ-----თან დაკავშირებით ს-----
ჩანაწერებში ცვლილების და დამატების შეტანის შესახებ.

2.18. 2-----ის სასაქონლო ექსპერტიზის №0----- დასკვნის
თანახმად, ქ. თბილისში, ბ----ს ს-----ში მდებარე, სა-----
დანიშნულების მ-----ის (საკადასტრო კოდი: №0-----) 1 კვ.მ-ის
საბაზრო ღირებულება, 2-----ის თვის მდგომარეობით,
საორიენტაციოდ შეადგენდა 23 ლარს. შესაბამისად, 1000 კვ.მ-ის საბაზრო
ღირებულება შეადგენდა 23 000 ლარს.

**თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ
სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება
მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით (განსასჯელი ა-----
- ა-----ე)**

2.19. განსასჯელმა ა----- ა-----ემ მოწმის სახით დაკითხვისას განმ-----ა,
რომ მის მეგობარს, გ-----ს ჰქონდა მისი ვალი 2000 ლარის ოდენობით.
ვალის სანაცვლოდ გ-----მა ა----- ა-----ეს შესთავაზა მ-----ის
გაფორმება მის სახელზე. გ-----მა ა----- ა-----ეს მიუტანა
დოკუმენტი, სადაც მ-----ის მესაკუთრედ მითითებული იყო ა----- ა-
-----ე. განსასჯელმა განმ-----ა, რომ მან არ იცის, თუ როგორ გააფორმა გ-----
-----მა აღნიშნული მ-----ი მასზე. განსასჯელმა ასევე განაცხადა, რომ
გ-----მა რაღაც საბუთებზე მოაწერინა ხელი, თუმცა რაზე არ იცის;
შემდეგ ა----- ა-----ემ იპოთეკით დატვირთა აღნიშნული მ-----ი
3000 აშშ დოლარის სანაცვლოდ, ხოლო შემდგომ გაასხვისა. განსასჯელის
განმ-----ებით, მან არ იცოდა, რომ აღნიშნული ქონება დანაშაულებრივი
გზით იყო მოპოვებული.

2.20. მოწმე ი----- შ-----ს ჩვენების თანახმად, ა----- ა----- სახელზე
გაცემულ, 1-----ით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №--- აქტზე

შესრულებული ხელმოწერა მას არ ეკუთვნის; ამასთან, ნ-----ს ნახაზი შესრულებულია არაკვალიფიციურად, ხელით.

2.21. ა----- ა----- სახელზე გაცემული მიღება-ჩაბარების №--- აქტის სიყალბე დასტურდება ასევე მოწმეების - რ----- ე-----ისა და გ----- თ----- დაკითხვის ოქმებით.

2.22. 2-----ის განცხადებით, ა----- ა-----ე ითხოვს, წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე, მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საკუთრებად აღიარებული ს-----ზე, მდებარე: ბ----ს ს-----ი (ნ----- №--) (ზონა: თბილისი, ს-----) და გაიცეს ამონაწერი ს-----იდან. განცხადებას თან ერთვის მ-----ის მიღება-ჩაბარების აქტი №---, დათარიღებული 1-----ით, რომლის თანახმად, ა----- ა-----ეს გადაეცა 500 კვ.მ. ფართობის მ-----ი ბ----ს ს-----ის ტერიტორიაზე, საქართველოს რ----- წლის №-- ბრძანებულების და „ს-----ის“ ს-----ის №-- დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ-----ის, გ-----ს, თავად ა-----ის და „ს-----ის“ მმართველის - ი-----ს ხელმოწერებით; განცხადებას ასევე ერთვის ა----- ა----- პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი. განცხადების წარმდგენია გ----- ე.

2.23. 2-----ის ამონაწერით ს-----იდან დგინდება, რომ ქ. თბილისი, ბ----ს ს-----ი (ნ----- №--) ს----- მ-----ის ს/კ. 0-----, დაზუსტებული ფართობით - 500 კვ.მ. მესაკუთრეა ა----- ა-----ე, 3/5 0-----, ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტია სწორედ ზემოხსენებული მიღება-ჩაბარების №--- აქტი, დათარიღებული 1-----ით.

2.2-- 2-----ის სასაქონლო ექსპერტიზის №0----- დასკვნის თანახმად, ქ. თბილისში, ბ----ს ს-----ში მდებარე ს----- დანიშნულების მ-----ის (საკადასტრო კოდი: №0-----) 1 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება, 2-----ის თვის მდგომარეობით, საორიენტაციოდ შეადგენდა 23 ლარს; შესაბამისად, 500.00 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 11 500 ლარს.

თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით (განსასჯელი ლ--- ხ-----ი)

2.25. განსასჯელმა ლ--- ხ-----მა წარდგენილ ბრალდებაში თავი დამნაშავედ ცნო და მოწმის სახით დაკითხვისას განმ-----ა, რომ მისი

ქალიშვილის მეზობელმა - თ----- ჩ---ემ უთხრა, რომ მის ახლობელს ჰქონდა მ-----ი, რომელიც შესაძლოა ჩამოერთმიათ და შესთავაზა, რომ გაეფორმებინა მის სახელზე და შემდეგ, როდესაც გაიყიდებოდა, **ლ--- ხ--- ს** აღარ შეეხებოდნენ. თ----- ჩ---ემ წაიყვანა განსასჯელი ს----- ში და მიღება-ჩაბარების აქტის საფუძველზე (რომელზეც **ლ--- ხ-----ის** ხელმოწერაა), დაარეგისტრირა მ-----ი **ლ--- ხ-----ის სახელზე**; განსასჯელმა მოგვიანებით გაყიდა აღნიშნული მ-----ი. იგი აღიარებს მის მიერ ჩადენილ ქმედებას და განმ-----ავს, რომ შეცდომა დაუშვა, როდესაც ენდო თ----- ჩ---ეს. **ლ--- ხ-----ის** განმ-----ებით, მან იცოდა, რომ ხსენებული მ-----ი არ იყო მისი, არც სახელმწიფოს გადაუცია მისთვის საკუთრებაში, თუმცა მაინც გადაწყვიტა საკუთარ სახელზე დაარეგისტრირება გაყალბებული მიღება-ჩაბარების აქტის საფუძველზე.

2.26. მოწმე **ი----- მ-----ს** მიერ სასამართლო სხდომაზე მიცემული ჩვენებითა და მოწმეების - **რ--- ე-----ისა** და **გ--- თ-----** დაკითხვის ოქმებით დგინდება, რომ **ლ--- ხ-----ის** სახელზე გაცემულ 1-----ით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №-- აქტზე არსებული ხელმოწერა მათ მიერ არ არის შესრულებული.

2.27. 2-----ის განცხადებით, **ლ--- ხ-----ი** ითხოვს, რომ წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე, მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია რეფორმით მიღებულ მ-----ზე, მდებარე: წ---ის ს---ო ნ----- (ზონა: თბილისი, ს-----) და გაიცეს ამონაწერი ს-----იდან. განცხადებას თან ერთვის მ-----ის მიღება-ჩაბარების აქტი №--, დათარიღებული 1-----ით, რომლის თანახმად, **ლ--- ხ-----ს** გადაეცა 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ი წ---ის ს---ოს ტერიტორიაზე, საქართველოს რ----- წლის №-- ბრძანებულების და „ს-----ის“ ს-----ის №-- დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ-----ის, გ-----ს, თავად **ლ-----ის** და „ს-----ის“ მმართველის - ი-----ს ხელმოწერებით. განცხადებას ასევე ერთვის **ლ--- ხ-----ის** პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი.

2.28. 2-----ის ამონაწერით ს-----იდან დგინდება, რომ ქ. თბილისი, წ---ის ს-----ა (ნ-----), ს----- მ-----ის ს/კ **0-----**, დაზუსტებული ფართობით - 1000 კვ.მ. მესაკუთრეა **ლ--- ხ-----ი**, 3/5 4-----, ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტია სწორედ ზემოხსენებული მიღება-ჩაბარების №-- აქტი, დათარიღებული 1-----ით.

2.29. 2-----ის სასაქონლო ექსპერტიზის №0----- დასკვნის თანახმად, ქ. თბილისში, წ---ის ს-----აზე მდებარე, ს-----

---- დანიშნულების მ-----ის (საკადასტრო კოდი: №0-----) 1 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება 2--- წლის მაისის თვის მდგომარეობით საორიენტაციოდ შეადგენდა 65 ლარს; შესაბამისად, 1000 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 65 000 ლარს.

თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით (განსასჯელი ე----- - ი-----ე)

2.30. განსასჯელ ე----- ი-----ის ჩვენების თანახმად, მასთან მივიდა მისი სიძე -ე----- პ-----ი, რომელმაც სთხოვა გაჰყოლოდა ნოტარიუსთან, ვინაიდან მის სახელზე ჰქონდა გაფორმებული მ-----ი, რომელიც უნდა გაესხვისებინა. როდესაც მივიდნენ ნოტარიუსის ოფისში, იქ დახვდათ მისთვის უცნობი პიროვნება, მ-----ის შემძენი. ნოტარიუსთან გაფორმდა ნასყიდობის ხელშეკრულება, რასაც ხელი მოაწერა განსასჯელმა, თუმცა მას ფული არ მიუღია. მანვე განაცხადა, რომ არ იცის, თუ როგორ იქნა მასზე რეგისტრირებული სადავო მ-----ი და ასევე არ იცის სად მდებარეობდა ეს მ-----ი.

2.31. მოწმე ი----- შ-----ს ჩვენების თანახმად, ე----- ი-----ის სახელზე გაცემულ 1-----ით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №----- აქტზე არსებული ხელმოწერა არ არის შესრულებული მის მიერ. მოწმის განმ-----ებით, აღნიშნული აქტი შევსებულია სხვა ბლანკზე და არა მათი სამსახურის ბლანკზე.

2.32. აღნიშნული ფაქტობრივი გარემოება დასტურდება მოწმეების - რ----- ე-----ისა და გ----- თ----- დაკითხვის ოქმებითაც.

2.33. 2-----ის განცხადებით, ე----- ი-----ე ითხოვს, წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე, მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია რეფორმით მიღებულ მ-----ზე, მდებარე: ბ----- ს ს-----ა (ზონა: თბილისი, სექტორი: ვ---) და გაიცეს ამონაწერი ს-----იდან. განცხადებას თან ერთვის მ-----ის მიღება-ჩაბარების აქტი №-----, დათარიღებული 1-----ით, რომლის თანახმად, ე----- ი-----ეს გადაეცა 600 კვ.მ. ფართობის მ-----ი 0--- ბ-----ს ს-----აზე, საქართველოს რ----- წლის №-- ბრძანებულების და „ს-----ის“ ს-----ის №--- დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ-----ის, გ-----ს, თავად ე-----ის და „ს-----ის“ მმართველის - ი-----ს ხელმოწერებით. განცხადებას ასევე ერთვის ე----- ი-----ის პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი. განცხადების წარმდგენია ე----- პ-----ი.

2.34. 2-----ის ამონაწერით ს-----იდან დგინდება, რომ ქ. თბილისი, ბ----ს ს-----ი (ნ----- 4----), ს----- მ-----ის ს/კ. 0-----, დაზუსტებული ფართობით - 600 კვ.მ. მესაკუთრეა ე----- ი-----ე, 3/5 0-----, ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტია სწორედ ზემოხსენებული მიღება-ჩაბარების №---- აქტი, დათარიღებული 1-----ით.

2.35. 2-----ის ამონაწერით ს-----იდან დგინდება, რომ ქ. თბილისი, ბ----ს ს-----ი (ნ----- 4----), სა----- მ-----ის ს/კ. 0-----, მესაკუთრეა ე-----ე, 3/5 0-----, ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტია უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულება №-----, დამოწმებული 2--1--2--- წელს.

2.36. 2-----ის სასაქონლო ექსპერტიზის №----- დასკვნის თანახმად, ქ. თბილისში, ბ----ს ს-----აზე მდებარე, მ-----ის (საკადასტრო კოდი: №0-----, ფართობი 600 კვ.მ.) 1 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება, 2--- წლის ო-----ის თვის მდგომარეობით, საორიენტაციოდ შეადგენდა 110 ლარს; შესაბამისად, 600.00 კვ.მ.-ის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 66 000 (სამოცდაექვსიათას) ლარს.

თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით (განსასჯელი თ----- ბ-----ი)

2.37. განსასჯელმა თ----- ბ-----მა წარდგენილ ბრალდებაში თავი დამნაშავედ ცნო და მოწმის სახით დაკითხვისას განაცხადა, რომ 2--- წლის ზაფხულში, მულის ოჯახში სტუმრობისას, მულის ქმარმა - ვ----- ა-----მა, იმ საფუძლით, რომ თავად ვერ იფორმებდა ქონებრივი დავის გამო, შესთავაზა მ-----ის მის სახელზე რეგისტრაცია. განსასჯელმა ვ-----ს გადასცა თავისი პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა და მოუწერა ხელი მიღება-ჩაბარების აქტზე, რის შემდეგაც ს----- ამონაწერით, მასზე იყო რეგისტრირებული წ----ში 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ი; დაახლოებით ორი წლის შემდეგ, აღნიშნული მ-----ი ჯერ იპოთეკით დაიტვირთა, ხოლო შემდგომ სხვის საკუთრებაში გადავიდა ისე, რომ განსასჯელს რაიმე ფინანსური სარგებელი არ მიუღია.

2.38. მოწმე ი----- მ-----ს მიერ სასამართლო სხდომაზე მიცემული ჩვენებითა და მოწმეების - რ----- ე-----ისა და გ----- თ----- დაკითხვის ოქმებით დგინდება, რომ თ----- ბ-----ის სახელზე გაცემულ 1-----ით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №---- აქტზე არსებული ხელმოწერა შერულებული არ არის მათ მიერ.

2.39. 2-----ის განცხადებით, **თ----- ბ-----ი** ითხოვს, წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე, მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია რეფორმით მიღებულ ს-----ზე, მდებარე: ბ----ს ს-----ი (ნ----- №--) (ზონა: თბილისი, ს-----) და გაიცეს ამონაწერი ს-----იდან. განცხადებას თან ერთვის მ-----ის მიღება-ჩაბარების აქტი №---, დათარიღებული 1-----ით, რომლის თანახმად, **თ----- ბ-----ს** გადაეცა 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ი 7- ბ----ს ს-----აზე, საქართველოს რ----- წლის №-- ბრძანებულების და „ს-----ის“ ს-----ის №-- - დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ-----ის, გ-----ს, თავად **თ-----ის** და „ს-----ის“ მმართველის -ი-----ს ხელმოწერებით. განცხადებას ასევე ერთვის **თ----- ბ-----ის** პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი. განცხადების წარმდგენია გ-----ი.

2.40. 2-----ის ამონაწერით ს-----იდან დგინდება, რომ ქ. თბილისი, ბ----ს ს-----ი (ნ----- №0-----), სა----- მ-----ის ს/კ 0-----, დაზუსტებული ფართობით - 1000 კვ.მ, მესაკუთრეა **თ----- ბ-----ი**, 3/5 0-----, ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტია სწორედ ზემოხსენებული მიღება-ჩაბარების №--- აქტი, დათარიღებული 1-----ით.

2.41. სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი ამონაწერებით ს-----იდან დასტურდება, რომ აღნიშნული მ-----ი **თ----- ბ-----ის** საკუთრებაშია 2-----ის მდგომარეობით, რა დროსაც მასზე რეგისტრირებული იყო იპოთეკა ნ-----ის სასარგებლოდ, 2-----ის №0----- სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულების საფუძველზე. 2-----ის მდგომარეობით, ხსენებული მ-----ი ირიცხება ნ-----ის საკუთრებაში და უფლების დამადასტურებელ დოკუმენტად მითითებულია 2-----ის უძრავი ქონების ნასყიდობის ხელშეკრულება.

2.42. 2-----ის სასაქონლო ექსპერტიზის №----- დასკვნის თანახმად, ქ. თბილისში, ბ----ს ს-----აზე მდებარე მ-----ის (საკადასტრო კოდი: №0-----, ფართობ 1000 კვ.მ.) 1 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება, 2-----ის თვის მდგომარეობით, საორიენტაციოდ შეადგენდა 12 ლარს; შესაბამისად, 1000 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 12 000 (თორმეტიას) ლარს.

თაღლითობა, ესე იგი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის დაუფლება მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით (განსასჯელი ა-----

--- დ-----ი)

2.43. განსასჯელ ა----- დ-----ის განმ-----ებით, მან შეიძინა 3000 მ² მ-----ი დ----- მ-----ისგან, საიდანაც 1000 მ² გაფორმდა მასზე, 1000 მ² მის მეუღლეზე და 1000 მ² - მისი შვილის ნათლიაზე, ხოლო შემდგომ სამივე გადაიფორმა თვითონ, რათა მშენებლობის ნებართვა ცალ-ცალკე არ ეკეთებინათ. მან განაცხადა, რომ ს-----ში იყო მისული აღნიშნული მ-----ების გადასაფორმებლად. მან ამავე პერიოდში შეიძინა 30 000 მ² მ-----ი, რომელიც მამამისზე იყო გაფორმებული და რომელიც მისი განმ-----ებით, წაართვა სახელმწიფომ და ირიცხება თ-----ის ბალანსზე. განსასჯელმა განაცხადა, რომ მას არ ჰქონდა განზრახული თაღლითობა და ამაში არ ცნობს თავს დამნაშავედ. ა----- დ-----მა განმ-----ა, რომ მან დაუშვა შეცდომა, როდესაც არ დაინტერესდა და არ გაარკვია მის მიერ შეძენილი მ-----ის წარმომავლობა. განსასჯელმა ასევე განაცხადა, რომ იგი თავად იყო მისული ს-----ში ქონების რეგისტრაციისათვის და თავად გადაიხადა შესაბამისი მომსახურების საფასური ბანკში.

2.44. მოწმე ი----- შ-----ს ჩვენების თანახმად, ა----- დ-----ის სახელზე გაცემულ, 1-----ით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №---- აქტზე არსებული ხელმოწერა, არ არის შესრულებული მის მიერ, ამასთან, ა----- დ-----ი არ არის რეგისტრირებული თბილისში და მასზე მიწა წ-----ში რეფორმით ვერ გაიცემოდა.

2.45. მოწმეების - რ----- ე-----ისა და გ----- თ----- დაკითხვის ოქმებით დგინდება, რომ ა----- დ-----ის სახელზე გაცემულ 1-----ით დათარიღებულ მიღება-ჩაბარების №---- აქტზე არსებული ხელმოწერა, არ არის შესრულებული მათ მიერ.

2.46. 2-----ის განცხადებით, ა----- დ-----ი ითხოვს, რომ წარდგენილი დოკუმენტაციის საფუძველზე, მოხდეს საკუთრების უფლების რეგისტრაცია რეფორმით მიღებულ მ-----ზე, მდებარე: წ-----ის ს-----ა (ზონა: გ-----ანი, სექტორი: წ-----ის ს-----ო) და გაიცეს ამონაწერი ს-----იდან. განცხადებას თან ერთვის მ-----ის მიღება-ჩაბარების აქტი №----, დათარიღებული 1-----ით, რომლის თანახმად, ა----- დ-----ს გადაეცა 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ი წ-----ის ს-----ოს ტერიტორიაზე, საქართველოს რ-----ის №-- ბრძანებულების და „ს-----ის“ ს-----ის №-- დადგენილების საფუძველზე. აქტი დამოწმებულია რ-----ის, გ-----ს, თავად ა-----ის და „ს-----ის“ მმართველის - ი-----ს ხელმოწერებით; განცხადებას ასევე ერთვის ა----- დ-----ის პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ასლი.

2.47. 2--- წლის 4 ა-----ის ამონაწერით ს-----იდან დგინდება, რომ ქ. თბილისი, წ-----ის ს-----ი (ნ----- 8----) სა----- მ-----ის ს/კ **0-----**, მესაკუთრეა **ა----- დ-----ი**, 3/5 2-----, ხოლო საკუთრების უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტია სწორედ ზემოხსენებული მიღება -ჩაბარების №---- აქტი, დათარიღებული 1-----ით.

2.48. 2-----ის სასაქონლო ექსპერტიზის №0----- დასკვნის თანახმად, ქ. თბილისში, ბ----ს ს-----ში მდებარე სა----- დანიშნულების მ-----ის (საკადასტრო კოდი: №0-----) 1 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება, 2-----ის თვის მდგომარეობით, საორიენტაციოდ შეადგენდა 75 ლარს; შესაბამისად, 1000 კვ.მ-ის საბაზრო ღირებულება შეადგენდა 75 000 ლარს.

2.49. საქმეზე საბოლოო დასკვნის გამოტანამდე სასამართლომ მოისმინა დაცვის მხარის მოწმის ჩვენება და მხარის არგუმენტაცია, რაც დეტალურად იქნა განხილული განსასჯელთა ბრალეულობის კონტექსტში.

2.49.1. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაიკითხა **ე----- ჰ-----ი**, რომელმაც განაცხადა, რომ 2--- წელში მან ჩაიდინა თაღლითობა და განსასჯელი **ე----- ი-----ე** წარდგენილ ბრალდებაში უდანაშაულოა, ვინაიდან **ე----- ჰ-----ი** მოქმედებდა **ე----- ი-----ისგან** დამოუკიდებლად და ეს უკანასკნელი საერთოდ არ იყო საქმის კურსში. ამასთან, მოწმემ განაცხადა, რომ აღნიშნული დანაშაულებრივი ქმედების გამო მან უკვე აგო პასუხი სისხლისსამართლებრივი წესით, შესაბამისად, მოცემულ შემთხვევაში **ე----- ი-----ე** აღარ უნდა დაისაჯოს.

2.49.2. ხსენებული მოწმის ჩვენებასთან მიმართებაში სასამართლო განმ-----ავს, რომ აშკარაა იგი მოტივირებულია **ე----- ი-----ისათვის** მოსალოდნელი სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობისაგან თავის არიდების მიზნით და მოწმე **ე----- ჰ-----ი** ცდილობს გაამყაროს განსასჯელის ჩვენებაში გაჟღერებული ფაქტები. მნიშვნელოვანია ის გარემოება, რომ სწორედ **ე----- ჰ-----ი** იქნა მსჯავრდებული **ე----- ი-----ესთან** ერთად წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ თაღლითობის ჩადენაში. თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2-----ის განაჩენით, დამტკიცებულია საპროცესო შეთანხმება პროკურორსა და განსასჯელ **ე----- ჰ-----ს** შორის, რასაც საფუძვლად დაედო სწორედ მოწმის მიერ ბრალის აღიარება, რაც გულისხმობდა მათ შორის **ე----- ი-----ესთან** ერთად, წინასწარი შეთანხმებით, ჯგუფურად თაღლითობის ჩადენის ფაქტის აღიარებასაც. აქედან გამომდინარე, დღეის მდგომარეობით, მოწმის მხრიდან პოზიციის ცვლილება არ განიხილება სარწმუნოდ და

მასზე დაყრდნობით ვერ იქნება მიღებული სასამართლოს გადაწყვეტილება.

2.49.3. სასამართლო განმ-----ავს, რომ განსასჯელ ა----- ტ----- პოზიცია იმის შესახებ, თითქოსდა მან საერთოდ არაფერი იცოდა სადავო მ-----ის თაობაზე და მას არასდროს ჰქონია საკუთრებაში რაიმე მ-----ი, ცრუა და მიზნად ისახავს სასამართლოს შეცდომაში შეყვანას. აღნიშნული დასკვნის გაკეთების საფუძველს სასამართლოს აძლევს საქართველოს ი-----დან გამომდინარე ინფორმაცია, რომლის თანახმად დგინდება, რომ 2-----ს, სწორედ ა----- ტ----- მიერ იქნა გასხვისებული ვ-----ზე ქ. თბილისი, გ-----ანი, ბ-----ს ს-----ოს ტერიტორია (ნ----- 4---), ს-----ო მ-----ი ს/კ 0-----, დაზუსტებული ფართობით - 1000 კვ.მ. ამასთან, საგულისხმოა ის გარემოება, რომ სადავო მ-----ის გაყიდვამდე, 2-----ს, თავად ა----- ტ-----ესა და ვ-----ეს შორის გაფორმდა სესხისა და იპოთეკის ხელშეკრულება, რა დროსაც ვ-----ის მიერ, ა----- ტ-----ათვის, გარკვეული თანხის სესხად გადაცემის სანაცვლოდ, იპოთეკით დაიცვირთა სწორედ ხსენებული სადავო მ-----ი. ყოველივე აღნიშნული კი ცალსახად ადასტურებს იმ ფაქტს, რომ განსასჯელი ცრუობს და იგი აბსოლუტურად ინფორმირებული იყო მის მიერ კანონსაწინააღმდეგო გზით დაუფლებული ქონების თაობაზე და სურვილისამებრ, განკარგავდა მას.

2.49.4. დაცვის მხარის პოზიციასთან დაკავშირებით იმის თაობაზე, რომ არ არის დადგენილი კონკრეტულად განსასჯელების ხელმოწერა ფიქსირდება თუ არა მ-----თან დაკავშირებულ დოკუმენტაციაზე, ამასთან, ზოგიერთი მათგანი აპელირებს, რომ უშუალოდ არ მიუღიათ მონაწილეობა პროცესში და მათ მხოლოდ პირადობის დამადასტურებელი მოწმობები ანდეს სხვა პირს, სასამართლო განმ-----ავს, რომ განსახილველ შემთხვევაში, ყველა სადავო მ-----ზე საკუთრების უფლების რეგისტრაცია განხორციელდა საქართველოს ი-----ოში, სადაც რიგ შემთხვევაში განსასჯელები თავად მიმართავენ ოფიციალურ ორგანოს განცხადებით, ხოლო რიგ შემთხვევაში კი განცხადების წარმდგენის მეშვეობით. აღნიშნულ პროცესს, დანაშაულებრივი ქმედების განხორციელების დროისათვის, არეგულირებდა საქართველოს ი-----ით დამტკიცებული „უ-----ზე უფლებათა რეგისტრაციის შესახებ“ ინსტრუქცია, რომლის 56-ე მუხლის ადგენს, რომ დაინტერესებული ფიზიკური პირის ვინაობა დგინდება პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტის მეშვეობით. საქართველოს მოქალაქის პირადობის დამადასტურებელ დოკუმენტად მიიჩნევა საქართველოს მოქალაქის პასპორტი ან პირადობის მოწმობა. თუ დაინტერესებული პირი

სარეგისტრაციო წარმოებაში მონაწილეობს განცხადების წარმომდგენის მეშვეობით, განცხადების წარმომდგენის ვინაობა დგინდება ეროვნულ სააგენტოსთან არსებული შეთანხმების დამადასტურებელი დოკუმენტით და განცხადების წარმომდგენის პირადობის დამადასტურებელი დოკუმენტით; აღნიშნულიდან გამომდინარე, საჯარო უწყების უფლებამოსილი პირი არ მოახდენდა უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების რეგისტრაციას პირთა სათანადო იდენტიფიცირების გარეშე; შესაბამისად, დაცვის მხარის აღნიშნული ვერსიაც მხოლოდ განსასჯელთათვის პასუხისმგებლობის თავიდან არიდების სურვილითაა მოტივირებული და არ შეესაბამება სინამდვილეს.

2.49.5. მოწმეების - **რ----- ე-----ისა და გ----- თ-----** ჩვენებებთან დაკავშირებით, სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ მოწმეთა დაკითხვის ოქმები სასამართლო სხდომაზე გამოქვეყნებულ იქნა კანონის მოთხოვნათა სრული დაცვით და ისინი სასამართლოს მიერ გამოყენებულ იქნა ერთ-ერთ ძირითად, მაგრამ არა ერთადერთ და გადამწყვეტ მტკიცებულებად; ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს დიდმა პალატამ საქმეზე: **Al-Khawaja and Tahery v. The United Kingdom**, Dec 15, 2-11, დაადგინა სახელმძღვანელო პრინციპები, რომელიც ვრცელდება იმ შემთხვევაზე, როდესაც ბრალდების მხარის მოწმე არ ესწრება სასამართლო განხილვას და მის მიერ გამოძიების ეტაპზე მიცემული ჩვენება დაშვებულ იქნა მტკიცებულებად. აღნიშნული პრინციპი ადგენს სამ ძირითად ტესტს, რომელსაც უნდა აკმაყოფილებდეს მსგავსი მტკიცებულება, რათა იგი მიჩნეულ იქნეს დასაშვებად. პირველ რიგში, უნდა შემოწმდეს არსებობდა თუ არა მოწმის დაუსწრებლობის და შესაბამისად, მოწმის გამოუცდელი ჩვენებების მტკიცებულებად დაშვების საპატიო მიზეზი, მეორე - დაუსწრებელი მოწმის ჩვენება იყო თუ არა მსჯავრდების ერთადერთი და გადამწყვეტი საფუძველი და მესამე - სახეზე იყო თუ არა საკმარისი დამაბალანსებელი ფაქტორები, მათ შორის ძლიერი პროცედურული გარანტიები, რაც მოახდენდა დაცვის მხარისათვის გამოუცდელი მტკიცებულებების დაშვების შედეგად შექმნილი დაბრკოლებების კომპენსირებას და იმის უზრუნველყოფას, რომ სასამართლო განხილვა ერთიანობაში აღებული, სამართლიანი იყო. განსახილველ შემთხვევაში, დაკმაყოფილებულია პირველი ტესტი და მოწმეების სასამართლო სხდომაზე გამოუცხადებლობა გამოწვეულია საპატიო მიზეზით (მოწმეების ჯანმრთელობის მდგომარეობა არ იძლევა შესაძლებლობას მათი სასამართლო პროცესზე დაკითხვისათვის; ამასთან საგულისხმოა, რომ მათი ჩვენების გამოქვეყნება მოხდა სისხლის სამართლის საქმის სასამართლოში განხილვის მიწურულს); რაც შეეხება მეორე ტესტს - თუ რამდენად არის ხსენებული მოწმეების ჩვენებები ერთადერთი და გადამწყვეტი, სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ ხსენებულ მოწმეთა ჩვენებები არ არის ერთადერთი,

თუმცა ისინი ერთ-ერთი გადამწყვეტია და მასში გაჟღერებული ინფორმაცია, განსასჯელების მიერ სისხლისსამართლებრივი დანაშაულების ჩადენის ნაწილში, დასტურდება სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებებით (მოწმეთა ჩვენებები, წერილობითი მტკიცებულებები). განსახილველ შემთხვევაში, ასევე იქნა დაკმაყოფილებული მესამე ტესტი, ვინაიდან გონივრულად მოხდა საკმარისი დამაბალანსებელი ფაქტორების შექმნა, მათ შორის ძლიერი პროცედურული გარანტიების უზრუნველყოფა, რაც მოახდენდა დაცვის მხარისათვის გამოუცდელი მტკიცებულების დაშვების შედეგად შექმნილი დაბრკოლებების კომპენსირებას, ვინაიდან, სასამართლოსაც და დაცვის მხარესაც მიეცათ შესაძლებლობა, მიეღოთ მონაწილეობა ზემოხსენებული დაკითხვის ოქმის გამოკვლევაში, კერძოდ, გარდა მათი სასამართლო სხდომაზე საჯარო წაკითხვისა, ასევე ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი იქნა სხვა მტკიცებულებები, რომელიც სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული იქნა მხარეთა უშუალო მონაწილეობით და რომლებიც ამყარებენ და ადასტურებენ ხსენებულ მოწმეთა ჩვენებებში გაჟღერებულ ფაქტობრივ გარემოებებს. აქედან გამომდინარე, სასამართლო სხდომაზე საჯაროდ წაკითხული, თუმცა უშუალოდ გადაუმოწმებელი ჩვენებები, მაშინ როდესაც ისინი გამყარებულია სხვა მტკიცებულებებით, შესაძლოა საფუძვლად დაედოს პირის მსჯავრდებას და ეს ეჭვქვეშ არ დააყენებს მთლიანობაში სასამართლო პროცესის სამართლიანობას.

2.49.6. რაც შეეხება მოწმეების - **რ----- ე-----ისა და გ----- თ-----** დაკითხვის ოქმების დაუშვებლად ცნობის საკითხს (რაც დაცვის მხარის მიერ სასამართლო სხდომაზე იქნა წამოჭრილი), მასზე მხარეთა პოზიციის გათვალისწინებით, სასამართლომ იმსჯელა და მიიღო შესაბამისი გადაწყვეტილება: ვინაიდან, გამოძიების ეტაპზე ხსენებულ პირთა დაკითხვა ნაწარმოებია სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის იმ დროისათვის მოქმედი ნორმების სრული დაცვით, ამასთან, თავიანთი უფლებების დარღვევის თაობაზე არცერთ ხსენებულ მოწმეს არ განუცხადებია რაიმე ფორმით, არ არსებობს საფუძველი ხსენებული დაკითხვის ოქმების დაუშვებლად მიჩნევისათვის.

2.50. სასამართლომ შეაფასა თითოეული მტკიცებულება ცალ-ცალკე, მათი თანხვედრა დანარჩენ მტკიცებულებებთან, ასევე მოისმინა დაცვის მხარის პოზიცია და ყოველივე აღნიშნულის ურთიერთშეჯერების შედეგად გამოიტანა შესაბამისი დასკვნა, რომ განსასჯელებმა ჩაიდინეს მათთვის ინკრიმინირებული ქმედებები.

3. სამართლებრივი შეფასება

3.1. 1998 წლის 20 თებერვლის საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 132-ე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა ეჭვის გამომრიცხავ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა;“ ამავე კოდექსის 503-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, „გამამტყუნებელ განაჩენი დგინდება მხოლოდ იმ პირობით, თუ სასამართლო განხილვის დროს დამტკიცდა განსასჯელის მიერ დანაშაულის ჩადენა უტყუარ მტკიცებულებათა საფუძველზე.“

3.2. სასამართლო განსაკუთრებულ ყურადღებას მიაქცევს უდანაშაულობის პრეზუმფციას, რომელიც მოცემულია საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-10 მუხლში. აღნიშნული მუხლი მოიცავს სისხლის სამართლის პროცესის ზოგად პრინციპს, რომ არავინ არ არის ვალდებული ამტკიცოს თავისი უდანაშაულობა. ბრალდების მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალმდებელს; შესაბამისად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ ბრალდების მხარემ ეჭვის გამომრიცხავ, შეთანხმებულ და უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობით დაამტკიცა, რომ განსასჯელები - მ----- ლ-----, ლ-----, ა----- ა-----, თ----- ბ-----, ა----- დ-----, ლ----- ხ-----, ა----- ტ----- და ე----- ი----- ერთმანეთისგან დამოუკიდებლად, სხვადასხვა პირებთან ერთად, წინასწარი შეთანხმებით, ჯგუფურად, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, მოტყუებით დაეუფლნენ ქ. თ-----ის კუთვნილ, დიდი ოდენობით ნივთს; შესაბამისად, ისინი არიან მათ მიერ ჩადენილ დანაშაულებზე პასუხისმგებელნი.

3.3. სასამართლო საქმის არსებით სხდომაზე გამოკვლეულ და საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის პირველ პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3.4. სასამართლომ შეაფასა რა სისხლის სამართლის საქმეში წარმოდგენილი მტკიცებულებები, მივიდა დასკვნამდე, რომ ბრალდების მხარის მიერ ეჭვის გამომრიცხავად იქნა დადასტურებული მ----- ლ-----ის, ლ-----ის, ა----- ა-----, თ----- ბ-----ის, ა----- დ-----ის, ლ----- ხ-----ის, ა----- ტ----- და ე----- ი-----ის მიერ თაღლითობის ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით, სხვისი დიდი ოდენობით ნივთის წინასწარი შეთანხმებით, ჯგუფის მიერ დაუფლების ჩადენა; კერძოდ, მოცემულ შემთხვევაში ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დადგენილია: განსასჯელი მ----- ლ-----, სხვა პირებთან ერთად, განზრახ, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, კომპეტენტურ ორგანოში ყალბი დოკუმენტაციის წარდგენის

გზით, დაეუფლა ქ. თ-----ის კუთვნილ 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ს, საბაზრო ღირებულებით - 12 000 ლარი და მიისაკუთრა იგი; განსასჯელი **ლ-----ი**, სხვა პირთან ერთად, განზრახ, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, კომპეტენტურ ორგანოში ყალბი დოკუმენტაციის წარდგენის გზით, დაეუფლა ქ. თ-----ის კუთვნილ 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ს, საბაზრო ღირებულებით - 23 000 ლარი და მიისაკუთრა იგი; განსასჯელი **ა----- ა-----ე**, სხვა პირთან ერთად, განზრახ, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, კომპეტენტურ ორგანოში ყალბი დოკუმენტაციის წარდგენის გზით, დაეუფლა ქ. თ-----ის კუთვნილ 500 კვ.მ. ფართობის მ-----ს, საბაზრო ღირებულებით - 11 500 ლარი და მიისაკუთრა იგი; განსასჯელი **თ----- ბ-----ი**, სხვა პირთან ერთად, განზრახ, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, კომპეტენტურ ორგანოში ყალბი დოკუმენტაციის წარდგენის გზით, დაეუფლა ქ. თ-----ის კუთვნილ 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ს, საბაზრო ღირებულებით - 12 000 ლარი და მიისაკუთრა იგი; განსასჯელი **ა----- დ-----ი**, სხვა პირთან ერთად, განზრახ, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, კომპეტენტურ ორგანოში ყალბი დოკუმენტაციის წარდგენის გზით, დაეუფლა ქ. თ-----ის კუთვნილ 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ს, საბაზრო ღირებულებით - 75 000 ლარი და მიისაკუთრა იგი; განსასჯელი **ლ--- ხ-----ი**, სხვა პირთან ერთად, განზრახ, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, კომპეტენტურ ორგანოში ყალბი დოკუმენტაციის წარდგენის გზით, დაეუფლა ქ. თ-----ის კუთვნილ 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ს, საბაზრო ღირებულებით - 65 000 ლარი და მიისაკუთრა იგი; განსასჯელი **ა----- ტ-----ე**, სხვა პირთან ერთად, განზრახ, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, კომპეტენტურ ორგანოში ყალბი დოკუმენტაციის წარდგენის გზით, დაეუფლა ქ. თ-----ის კუთვნილ 1000 კვ.მ. ფართობის მ-----ს, საბაზრო ღირებულებით - 25 000 ლარი და მიისაკუთრა იგი; ხოლო განსასჯელი **ე----- ი-----ე**, სხვა პირთან ერთად, განზრახ, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფურად, კომპეტენტურ ორგანოში ყალბი დოკუმენტაციის წარდგენის გზით, დაეუფლა ქ. თ-----ის კუთვნილ 600 კვ.მ. ფართობის მ-----ს, საბაზრო ღირებულებით - 66 000 ლარი და მიისაკუთრა იგი. განსასჯელთა მხრიდან განზრახვის არსებობას ადასტურებს ის ფაქტობრივი გარემოებაც, რომ ყველა მათგანის მიერ, დაუფლებული უძრავი ქონება, დროის არცთუ ხანგრძლივ პერიოდში სხვადასხვა ფორმით იქნა გასხვისებული.

3.5. სასამართლო განმ-----ავს, რომ კანონმდებლის მიერ კრიმინალიზებულია თაღლითობა, რომელიც მიმართულია იმისკენ, რომ დაზარალებულს მიადგეს ქონებრივი ზიანი; დამნაშავე დაზარალებულს ზიანს აყენებს დანაშაულის ხერხის - მოტყუების გზით და სწორედ ეს ხერხი უადვილებს მას ქონების დაუფლებას. მოტყუება არის თაღლითობის, როგორც დანაშაულის მთავარი ნიშანი. თაღლითობა

განზრახი დანაშაულია და მისი ჩადენისას აუცილებელია დამნაშავეს შეგნებული ჰქონდეს საკუთარი ქცევის შედეგები და აცნობიერებდეს, რომ ატყუებს ნივთის ან/და ქონების მესაკუთრეს და მას ცრუ ფაქტებს აწვდის ან უმაღლავს სიმართლეს იმ მიზნით, რომ დაეუფლოს მის ნივთს ან ქონებას. თაღლითობას, განსხვავებით საკუთრების უფლების წინააღმდეგ მიმართული სხვა დანაშაულებისგან, აქვს ინფორმაციული ხასიათი - დამნაშავე დაზარალებულისათვის გარკვეული არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით, ცდილობს, რომ შეაცდინოს იგი და ამ გზით დაეუფლოს მის კუთვნილ ქონებას ან ნივთს და მიისაკუთროს იგი ან/და მიიღოს უფლება ამ ქონებაზე. თაღლითობის მსხვერპლი, უმეტეს შემთხვევებში თავად, ნებაყოფლობით გადასცემს დამნაშავეს საკუთარ ქონებას ან ქონებაზე უფლებას, რადგან მას მიაწოდეს ისეთი ინფორმაცია, რამაც ის შეცდომაში შეიყვანა. მოტყუება შეიძლება იყოს როგორც წერილობით, ისე ზეპირი ფორმით. მოტყუების წერილობითი ფორმა შეიძლება იყოს ყალბი დოკუმენტი ან ხელშეკრულება, რომელიც დაზარალებულის წარმოდგენით, კანონიერ საფუძველს ქმნის დამნაშავესათვის ქონების გადასაცემად. თაღლითობის ფორმად აგრეთვე ნდობის ბოროტად გამოყენება. ასეთ შემთხვევებში, დამნაშავესა და დაზარალებულს შორის არსებობს პირადი ან სპეციალური უფლებამოსილების ნდობა, რაც ხშირად გამოიხატება მათ სამოქალაქოსამართლებრივ ან შრომით ურთიერთობაში, მაგრამ ურთიერთობის დაწყებისთანავე გამიზნულია იმისთვის, რომ დამნაშავემ დაზარალებულს ქონებრივი ზიანი მიაყენოს მას შემდეგ, რაც ის მის ნდობას მოიპოვებს; ამავე დროს, თაღლითობისას დამნაშავე ყოველთვის მოქმედებს ანგარების მოტივით, რაც მდგომარეობს სხვისგან მატერიალური გამორჩენის მიღების ინტერესში.

3.6. რაც შეეხება განსასჯელებისათვის წარდგენილი ბრალდების მაკვალიფიცირებელ ნიშნებს, სასამართლო ცალ-ცალკე მიმოიხილავს მათ:

3.6.1. თაღლითობა, ე.ი. სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით: საკუთრების წინააღმდეგ მიმართულ სხვა დანაშაულთაგან განსხვავებით, რომელთათვისაც დამახასიათებელია დანაშაულის განხორციელების ფიზიკური ხერხი, თაღლითობისას დამნაშავეს მოქმედებას ინფორმაციული ხერხი აქვს ან/და გამოყენებულია დამნაშავესა და დაზარალებულს შორის არსებული ნდობა: განსახილველ შემთხვევაში განსასჯელები მოტყუებით, კომპეტენტურ ორგანოში ყალბი დოკუმენტაციის წარდგენის გზით, დაეუფლნენ ქ. თ-----ის კუთვნილ მიწი ნ-----ებს და მიისაკუთრეს იგი, რის შემდეგაც სხვადასხვა ფორმით გაასხვისეს.

3.6.2. თაღლითობა, წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 27-ე მუხლის მე-2 ნაწილის

თანახმად, „დანაშაული ჯგუფის მიერ წინასწარი შეთანხმებითაა ჩადენილი, თუ მის განხორციელებაში მონაწილენი წინასწარ შეკავშირდნენ დანაშაულის ერთობლივად ჩასადენად“. დანაშაული წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ ჩადენილად მიიჩნევა, როდესაც ასეთი შეთანხმება დანაშაულში მონაწილე პირებს შორის მიღწეულია და იგი არსებობს სისხლის სამართლის კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამის მუხლში მითითებული ქმედების შემადგენლობის განხორციელების დაწყებამდე; მნიშვნელობა არ აქვს, რამდენი ხნით ადრე შედგა ასეთი შეთანხმება დამნაშავეთა შორის და რა ფორმით ან საშუალებით იქნა გამოხატული ეს შეთანხმება; აუცილებელია, რომ წინასწარი შეთანხმება დროში წინ უსწრებდეს დანაშაულებრივი ქმედების დაწყებას. განსახილველ საქმეში, დანაშაულის ჩადენის ქრონოლოგია და თითოეული განსასჯელის როლი, პირდაპირ მიუთითებს განსასჯელების ერთობლივ, წინასწარ განზრახვაზე. განსასჯელები დამოუკიდებლად შეკავშირდნენ სხვადასხვა პირებთან, რომელთა მეშვეობით მოიპოვეს ყალბი მიღება-ჩაბარების აქტები, რაც წარადგინეს თავად ან სხვა პირის მეშვეობით ს-----ოში და მოახდინეს მერიის კუთვნილი მ-----ების თავიანთ სახელებზე რეგისტრაცია; შესაბამისად, მათ გააზრებული ჰქონდათ მათ მიერ განხორციელებული ქმედებების მართლწინააღმდეგობა და სურდათ დაზარალებულის კუთვნილი ქონებების დაუფლება;

3.6.3. თაღლითობა დიდი ოდენობით: ჩადენილი ქმედების ამ ნიშნით კვალიფიკაციისათვის გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება დაუფლებული და მისაკუთრებული, თუ საამისოდ გამიზნული ნივთის ღირებულებას. გამოკვლეული მტკიცებულებებით ერთმნიშვნელოვნად დადგინდა, რომ **მ----- ლ-----ე** დაეუფლა 12 000 ლარის ღირებულების ნივთს, **ლ-----ი - 23 000 ლარის ღირებულების ნივთს, ა----- ა-----ე - 11 500 ლარის ღირებულების ნივთს, თ----- ბ-----ი - 12 000 ლარის ღირებულების ნივთს, ა----- დ-----ი - 75 000 ლარის, ლ----- ხ-----ი - 65 000 ლარის, ა----- ტ-----ე - 25 000 ლარის და ე----- ი-----ე - 66 000 ლარის ღირებულების ნივთს. თითოეულის მიერ დაზარალებულისათვის მიყენებული ზიანი აღემატება სისხლის სამართლის კოდექსის 177-ე მუხლის შენიშვნის პირველ ნაწილში მითითებულ, დიდი ოდენობისათვის დადგენილ მინიმალურ ზღვარს - 10 000 ლარს.**

3.7. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს განსასჯელის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების

საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს - „in dubio pro reo“, რომლითაც დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საექვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.8. საქმეში არსებული მტკიცებულებები ყოველგვარი ეჭვის გამომრიცხავად ადასტურებს განსასჯელების - მ----- ლ-----ის, ლ-----ის, ა----- ა-----, თ----- ბ-----ის, ა----- დ-----ის, ლ----- ხ-----ის, ა----- ტ----- და ე----- ი-----ის მიერ, მართლსაწინააღმდეგოდ და ბრალეულად, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის შემადგენლობის ჩადენას. მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები, რომლებიც გამოკვლეულ იქნა სასამართლო სხდომაზე, არ ტოვებს ეჭვს განსასჯელების მიერ განხორციელებული ქმედებების არცერთ ნიშანთან დაკავშირებით; ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლსაწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება; შესაბამისად, მ----- ლ-----ე, ლ-----ი, ა----- ა-----, თ----- ბ-----ი, ა----- დ-----ი, ლ----- ხ-----ი, ა----- ტ-----ე და ე----- ი-----ე ცნობილი უნდა იქნენ დამნაშავედ სწორედ წარდგენილი კვალიფიკაციით.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1. მ----- ლ-----ეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

4.2. ლ-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

4.3. ა----- ა-----ეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

4.4. თ----- ბ-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

4.5. ა----- დ-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

4.6. ლ----- ხ-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ხოლო

პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები მას არ გააჩნია.

4.7. ა----- გ-----ეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

4.8. ე----- ი-----ეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია.

5. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

5.1. გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას. სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში იგი უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური, მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, **გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.**

5.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს განსასჯელის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

5.3. სასამართლო განმ-----ავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით, დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

5.4. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედება ისჯება ჯარიმით ან თავისუფლების აღკვეთით, ვადით - ექვსიდან ცხრა წლამდე. განსახილველ შემთხვევაში, სასამართლო,

სასჯელის დანიშვნისას ითვალისწინებს პირის ინდივიდუალურ მახასიათებლებს, ერთიანობაში აფასებს სისხლის სამართლის საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებსა და წარმოდგენილ მტკიცებულებებს, ასევე იმ ფაქტს, რომ განსასჯელებს - მ----- ლ-----ეს, ლ-----ს, ა----- ა-----ეს, თ----- ბ-----ს, ა----- დ-----ს, ა----- ტ----- ეს და ე----- ი-----ეს არ გააჩნიათ პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, ხოლო ლ----- ხ----- ი კი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს; ამასთან, სასჯელის შემსუბუქების კუთხით, სასამართლო ითვალისწინებს მსჯავრდებულთა ასაკს, იმას, რომ არცერთი მათგანი არ არის ნასამართლობის მქონე და მიიჩნევს, რომ მსჯავრდებულების მიმართ თავისუფლების აღკვეთაზე უფრო მსუბუქი სასჯელის გამოყენების შემთხვევაშიც მიღწეული იქნება სასჯელის კანონისმიერი მიზნები; შესაბამისად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ სასჯელის ალტერნატიული ფორმის - ჯარიმის კონკრეტული ოდენობით გამოყენების შემთხვევაშიც შესაძლებელი იქნება სასჯელის მიზნების მიღწევა.

5.5. ყოველივე ზემოაღნიშნულის მხედველობაში მიღებით, სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ მ----- ლ-----ის, ლ-----ის, ა----- ა-----, თ----- ბ-----ის, ა----- დ-----ის, ლ----- ხ-----ის, ა----- ტ----- და ე----- ი-----ის რესოციალიზაციისათვის, სამართლიანობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისთვის, დანაშაულის მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, ქმედების განხორციელების სახის, ხერხისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის, დამნაშავეთა წარსული ცხოვრების, დანაშაულებრივ ქცევაში მათი მონაწილეობის ხასიათისა და ხარისხის, დანაშაულის ჩადენის შემდეგ მათი ქცევის გათვალისწინებით, მ----- ლ-----ის, ლ-----ის, ა----- ა-----, ა----- დ-----ის, ა----- ტ----- და ე----- ი-----ის მიმართ უნდა განისაზღვროს ჯარიმა - თითოეულის მიმართ 5 000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით, ხოლო თ----- ბ-----ის და ლ----- ხ-----ის მიმართ სასჯელის სახედ და ზომად უნდა იქნეს გამოყენებული ჯარიმა, თითოეულის მიმართ 3 000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 495-498-ე, 503-ე, 506-509-ე, 512-ე, 523-ე მუხლებით

დ ა ა დ გ ი ნ ა

1. ა----- დ-----ი ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის

180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

2. გაუქმდეს ა----- დ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო.

3. მ----- ლ-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

4. გაუქმდეს მ----- ლ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო.

5. ა----- ტ-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

6. გაუქმდეს ა----- ტ----- მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო.

7. ლ-----ი ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

8. გაუქმდეს ლ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო.

9. ა----- ა-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

1-- გაუქმდეს ა----- ა----- მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო.

11. ლ--- ხ-----ი ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით.

12. გაუქმდეს ლ--- ხ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო.

13. ე----- ი-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით.

14. გაუქმდეს ე----- ი-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო.

15. თ----- ბ-----ი ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით და ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს - ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით;

16. გაუქმდეს თ----- ბ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო.

17. მსჯავრდებულების მიმართ სასჯელის სახით დანიშნული ჯარიმის გადახდაზე კონტროლი და აღსრულება დაევალოს აღსრულების ეროვნულ ბიუროს მსჯავრდებულთა საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

18. განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

19. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

იზა კელენჯერიძე